

בגלל הצו. חזרנו לתל-אביב, והחלטנו ללכת למחרת היום לעורר-דין, כדי לגייס סיוע לבטל אותו. למחרת, יום שני, הלכתי אל דודי בתל-אביב, כדי לשוחח איתו בקשר לסנייה לעורר-דין. דודי אמר לי שנתן טען בפניו שהוא לא ידע על כל הבעיות שלי עם אמנון, ועל כך של-אמנון יש הצהרה-אבהות על הילדה, ש-הוצאה בשנת 1973.

נתן הופיע אחר-כך אצל הדוד ואמר שהחליט לנסות להבריח אותי מהארץ. התנגדתי לכך. הם הציעו לי גם להשאיר את הילדה בארץ, וגם לכך התנגדתי. נשארתי לישון אצל דודי והדרכון, שאותו נתתי קודם לאמי, הלך כנראה לאיבוד. הייתי צריכה אותו, אז אמרתי לדודי ש-אנסה לשכנע את אמנון לוותר על הצו



פרקליט דבירי במידור אחרי התכשיטים

ולא להתנגד ליציאתי מהארץ עם הבת. בגלל כל הדברים האלה הייתי במצב נפשי ירוד ביותר, ואפילו היה לי שטף-דם. אבל הלכתי לחפש את אמנון. הוא לא היה מוכן לוותר. כשראיתי שאמנון לא מוכן, ומצד שני נתן כבר רוצה לעזוב את הארץ, החלטתי להשאיר את התכשיטים שקיבלתי מנתן אצלי. קיבלתי אותם ממנו במתנה, ואני חושבת שהם שייכים לי. לא גנבתי אותם. נתתי אותם לאמנון כדי שיכניס אותם לכספת בבנק, וקבעתי איתו שיביא לי את הפתק.

בהתחלה רציתי להחזיר לו את התכשיטים, אבל אחרי שראיתי שלקחו מהדירה של אמי את כל הבגדים שהוא קנה לי, החלטתי להתעקש ולא להחזיר לו את התכשיטים. שבית-המישפט יחליט למי הם שייכים.

ביום רביעי באותו שבוע הופיעו הוריו של נתן וקרוביו בדירתי ורצו את התכשיטים. בתחילה הסכמתי, ואמרתי לנתן שיבוא איתי לבריכת גורדון, שם נמצא אמי נון, ואני אתן לו חזרה את כל התכשיטים. כשהוא שמע שהם אצל אמנון, הוא לקח אותם למישטרה.

מהמישטרה נסענו לבריכה יחד עם שור-טר. הם מצאו את התכשיטים בתא-המיטען של המכונית של אמנון. אמנון התנגד לתת לנו אותם, בטענה שקיבלתי אותם במתנה. אני חושבת שהוא אמר זאת מאחר שראה שכל המישפחה מתנפלת עלי, ופשוט רצה להגן עלי ולעזור לי. במישטרה הגענו להסכם שהתכשיטים יישארו שם עד שה-שופט יקבע למי הם שייכים.

עתה ממתינים איש-העסקים היהודי ה-מאוכזב, שהגיע לישראל למצוא לו אשה ומצא את הפתעתי-חיו - והצעירה היש-ראלית, הנאשמת בהפרת הבטחתי-נישואין, להחלטת בית-המישפט בדבר גורלם של התכשיטים - העדים לתוכניות החתונה.

במדינה

(המשך מעמוד 20)

"אותי לא מעניין", השיב שומר-החוק. "יש כאן תמרוז שאומר שאין עצירה ואין חנייה, וזה מה שקובע". "אני רק צריך להוריד את החומרים, ותוך כמה דקות אני נוסע מכאן", הסביר הקבלן.

הציבור והחוק היבש. כעבור כחמש דקות סיים מרדכי את פריקת המלט ושאר החומרים מן הטנדר. שחנה על ה-מידרכה. אחר עלה על גג הטנדר, ובעזרת שני הפועלים שהיו עימו הכין את המלט ומרח אותו על הגגון. מייד ישב השוטר והופיע.

הקבלן לא ויתר. "נשלחתי עליידי ה-עירייה", הסביר לחוק היבש. "אני בונה כאן גגון, בשביל הציבור. אני גומר אחת-שתיים, ונוסע מכאן".

"אני לא צריך את זה!", כך החוק. "אני לא גר בתל-אביב. בכלל, אני לא רוצה את זה! אני רוצה שהמקום הזה יהיה ריק, ויותר לא מעניין אותי. עכשיו תרדו!"

אני מוריד אותך! "בחייך, אני לא יכול עכשיו", הפציר בו הקבלן. "חכה רגע, אני כבר גומר".

"לא מעניין אותי! אני רוצה לראות את הרחוב נקי. אם אתה לא יורד, אני מוריד אותך!" השוטר התקשר למוקד, ומייד נשלחו אליו שני שוטרים נוספים. כתיג-בורת מיוחדת לטיפול באירוע המיוחד. שלושת השוטרים, בכוחות משותפים, איימו על הקבלן כי יורידו אותו בכוח. זה, מצידו, התחנן בסנייהם כימעת בדמעות, שיניחו לו לסיים את עבודתו מטעם ה-עירייה. השלושה התייצבו סביב הטנדר, והתכוננו לטפס עליו.

הקבלן לא יכול יותר. "מה אתם רוצים ממני, פאראיטיס?" צעק. "אתה מעליב שוטרים? יפה", צהלו אנשי-החוק לתואנה האידיאלית שנפלה



קבן מרדכי

מה מלמדים את השוטרים?

לידיהם. בינתיים התאסף גם קהל רב ב-מקום. השוטר זוהר התקרב אל הגגון, ש-הפועלים עסקו בהכנתו, ומדיו התלכלכו במיהלמט.

דפוק את הציבור. "אתם רואים?" קרא השוטר אל הקהל. "הוא שופך מלט על שוטר!"

כעבור דקות אחדות ירד מרדכי מגג ה-טנדר, כדי להעלות את השלט של תחנת-האוטובוס. השוטרים ניצלו רגע זה, תפסו אותו ועצרוהו. הוא נלקח למישטרה ה-ירקון, והושלך אחרי-כך לתא-מעצר, שם בילה בחברתם של הדיירים המוכרים. אחרי ששוחרר ממעצרו, אמר הקבלן מאיר מרדכי: "בחיים שלי לא היה לי עסק עם המישטרה. אין לי תיקים ב-מישטרה, וראיתי גם איך מתייחסים ה-שוטרים באירוסה אל האזרחים.

"אני לא מבין, מדוע מלמדים אצלנו את השוטרים שהם צריכים דווקא לדפוק את הציבור, במקום לשרת אותו?" כתגובה, נחבשר שעומדים להגיש נגדו כתב-אישום.

למטיימים שירותם בצ.ה.ל !

הרשות לחינוך והכשרה ימיים מודיעה על פתיחת

קורסים לקצינים בצי הסוחר



* קורס לחובלים

מתקבלים משוחררי צה"ל בעלי בריאות תקינה, בוגרי 12 שנות לימוד ובוגרי 11 שנות לימוד, בעלי תעודה טובה.

* קורס לקציני מכוונה

מתקבלים משוחררי צה"ל בעלי בריאות תקינה, בוגרי בתי"ס מקצועיים 4 שנתיים ותלת שנתיים (למעט חניכות), בעלי תעודה טובה במגמות המתכת. כן מתקבלים בוגרי בתי"ס תיכוניים ומסיימי כיתה י"א תיכון שיוכשרו למקצועות המתכת לפני כניסתם לקורס.

למהנדסי מכוונה והנדסאי מכוונה - מסלולים מקוצרים.

* קורס לקציני רדיו

הקורס יפתח בספטמבר 1975. מיספר המקומות מוגבל. מתקבלים בוגרי בתי"ס מקצועיים 4 שנתיים במגמת רדיו-אלקטרוניקה, טכנאי אלקטרוניקה והנדסאי אלקטרוניקה. כמו כן אלקטרונאי תיקשורת (סוג 2 לפחות) ובוגרי קורסים צבאיים מקבילים; משוחררי צה"ל בעלי בריאות תקינה עד גיל 30.

* קורס לקציני חשמל

מתקבלים א. בוגרי בתי"ס מקצועיים 4 שנתיים במגמת חשמל ב. טכנאי חשמל, חנדסאי חשמל, מהנדסי חשמל.

לפרטים נוספים פנה למשרדינו:

בחפיפה: רח' נתן (קייורמן) 11 ליד כיכר פרוז בימים א'-ר', בשעות 8-14.

בתל-אביב: מגדל שלום, רח' אחד העם קומה 28, בימי ב', בשעות 9-12.30.

לנוחותך תוכל גם לחרשם לפי חשפה חשפורה.

היה קצין בצי הסוחר!

לכ' הרשות לחינוך והכשרה ימיים ת.ד. 1909 חיפה 1000

חנני מעוניין בפרטים נוספים בקשר לקורס

שמי

חשכלתי

תאריך

ה. הזה יולי

למכירה

אוסף של קופסאות גפרורים

אשר נאספו במשך למעלה מ-20 שנה

למיקוח על המחיר לפנות לטל. 03-251991